

den forkerte sag ved at dække regeringen af på det punkt.

Men jeg mangler svar på to konkrete spørgsmål: Hvor meget skal der som minimum komme ind til den øgede naturindsats i forhold til det nedskårne niveau som følge af denne aftale for 2004 og 2005? Og det andet spørgsmål, som jeg har stillet tidligere, er: Hvor mange møder har der været holdt i forligskredsen med udkastet på bordet? Og hvornår blev det møde mandag aften, hvor man traf beslutningen, indkaldt? Vi har vel en rimelig åbenhedspolitik i dette parlament, og derfor ville det være rart at få den oplysning.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Til fru Pernille Blach Hansen vil jeg gerne sige, at med hensyn til at processen ikke er færdig, betragter jeg faktisk naturforliget fra sidste efterår og det nye forlig som en del af en proces, der fortsat vil køre, så længe vi kan blive enige om noget fornuftigt.

Når vi allerede tager fat nu, er det jo, fordi vi har aftalt at tage fat nu. Jeg synes, det er på sin plads at vise, at vi godt vil være med til at gøre noget, inden vi står over for nogle finanslovforhandlinger, hvor vi alle sammen render i syd og i nord. Nu er der tid til at få sat fokus på området, og det har vi altså været med til at gøre.

Med hensyn til de faldende beløb: Jamen det afhænger jo igen af, hvordan man regner det ud. Vi ved, at der også i finansloven for næste år vil blive afsat betragtelige beløb på natur- og miljøområdet.

Så kan man spørge: Jamen er vi med i det hele, eller er vi med i dele af det? I Kristeligt Folkeparti har vi altså valgt at gå med dér, hvor vi kan være med, og i øvrigt ikke tage ansvar for alt det, som regeringen og Dansk Folkeparti laver på andre områder, også når det gælder miljøområdet. Men her synes vi, der er et område, hvor vi kan være med, og hvor vi kan være med til at gøre en forskel.

Når det gælder mødefrekvensen – det kan delvis være et svar til hr. Jørn Jespersen – er jeg, som jeg også har nævnt tidligere, meget glad for, at oplysningerne kom frem. Præcis hvornår der blev indkaldt til mødet mandag aften, erindrer jeg ikke, men jeg ved, at den foregående uge var jeg til møde i Miljøministeriet, og 6 uger tidligere diskuterede vi netop det, som nu har udmøntet sig i et konkret forlig. Der har altså været et

forløb, og snakken har pågået, og så tror jeg, vi skal holde ved det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg har benyttet spisepausen til at undersøge, hvad det var for en uudholdelig larm, der var her i formiddags. Jeg har fundet ud af, at grunden er, at man er ved at hæve lofterne, så der kan være mere under gulvtæppet, for det bliver der virkelig behov for med de problemer, som regeringen ikke ser ud til at have megen lyst til at gøre noget ved.

Jeg tænker for det første på den situation, vi er i på drikkevandsområdet. Vores drikkevand er truet af pesticider, af deres nedbrydningsprodukter og af kvælstof, så vandværkerne endnu en gang har slået alarm. Vi kommer til at rense vandet, før det kan bruges som drikkevand, lyder advarslerne endnu en gang.

Samtidig kan vi konstatere, at der også i år har været store problemer med iltsvind til stor ugunst for ikke mindst fiskeriet, og med i år tænker jeg på dette folketingsår, vel vidende at det var i efteråret, vi så de store problemer.

Endelig må vi konstatere, at floraen og faunaen har det meget ringe. 10 pct. af Danmarks planter og dyr er truet af udryddelse, og baggrunden for det er for det første pesticiderne, de såkaldte planteværnsmidler, som jo virker på den måde, at de slår alt, som ikke har betydning for produktionen, ihjel. Det er på den måde, de virker. Set ud fra en natur- og miljømæssig vinkel har vi imidlertid brug for den vilde flora og fauna. Vi har en forpligtelse til at passe på den, men det er det modsatte, der sker.

For det andet er tilførslen af alt for mange næringsstoffer til naturen en specifik trussel mod de planter og naturtyper, som lever af næringsalte, og hertil kommer den stadig mere intensive udnyttelse af naturen til byer, veje og selvfølgelig landbrug. Vi er det land i Europa, som har mest jord under plov, og der er ikke mange fristeder for planter og dyr og ikke mange muligheder for, at de kan vandre frit omkring.

Desværre må det konstateres, at regeringen ikke har taget mange initiativer, som kan være med til at løse disse problemer. Tværtimod har ministeren for øjeblikket en bekendtgørelse i høring, og den skal gøre det meget lettere for svinebruget at få en tilladelse til flere dyreenheder. Hvis en række objektive kriterier er opfyldt, har